

Karinthy Frigyes: Nem tudom...

2013 december 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Nov. 1. Nem tudom, de nekem a feleségem gyanús. Ma este, mikor hazajöttem, egy kardot találtam otthon a szobában, de a feleségem megmagyarázta, hogy hogyan esett be véletlenül az utcáról a kard, mikor lent elmentek a katonák, hát ami igaz, az igaz, nagy szél volt ma.

Febr. 15.

De nekem mégiscsak gyanús a feleségem. Ma gyereket szült nekem, hát nézem a gyereket, vörös haja van és három füle, nézem a szobaurat, annak is vörös haja van és három füle, de furcsa találkozás, mondok, de a feleségem megmagyarázta, hogy aszongya, biztosan ikreknek akartak születni, aztán meggondolták, és összementek mégis, de siettükben az egyiknek a másik füle kimaradt, hát ebbe lehet valami.

Márc. 2.

Nem tudom, de nekem roppant gyanús a feleségem, mégis. Ma megyek az utcán, hát véletlenül fölnézek egy ablakba, ott látom a feleségem, kibontott hajjal csókolózik egy alacsony fiatalemberrel. Mindjárt különös volt nekem, direkt megvártam lent a lépcs?házban, és kérdeztem t?le, mit keres ebbe a házba, erre pofon vágott, mondta, hát egy új unokafivérem született, marha, azt jöttem üdvözölni. Kérdeztem, hogy akkor mért bontotta le a haját, mondta, mert meleg volt, hát abba igaza van, kezd már nagyon meleg lenni.

Jún. 14.

Mégiscsak gyanús nekem a feleségem, tudja isten. Hazajövök a hivatalból, hát amint megyek keresztül a szobán, a feleségem, látom fekszik a díványon, és a házmester is feküdt a díványon, eleinte nem akartam szólni, bementem a másik szobába, de aztán, mikor a házmester elment, mégiscsak szeget ütött a fejembe a dolog, meg is kérdeztem egyenesen a feleségemet, nem sokat teketóriáztam, hogy mi az, de ? mondta, hál' istennek, hogy csak valami lakbérr?l volt szó, aztán közbe elfáradtak, hát azért feküdtek le, szegény házmester fáradt volt, az igaz, egész éjjel kell neki szaladgálni ajtót nyitogatni.

Aug. 3.

Valami jót kitaláltam ma, mert nekem nagyon gyanús volt a feleségem, éjjel, mikor azt hitte, hogy alszom, lassan felöltözött mindig, és elment hazulról. Hát erre kötöttem egy spárgát a lábára, egy hosszú gombolyagról, mer' az ember vigyázzon a feleségére, ha az elmegy hazulról, ezer szeme legyen az embernek a feleségére, mondok, nehogy megcsalja. Így most jó lesz, gondoltam, a feleségem járkálhat, de nem csalhat meg, mer' én abban a percben, amikor akarom, visszagombolyítom a spárgát, és visszahúzom a feleségem.

Aug. 10.

De mégiscsak gyanús nekem a feleségem. Ma éjjel megint felkel, én lassan, hogy ne vegye észre, ráteszem a spárgát a lábára, ? meg húzta maga után a spárgát és elment. Most legalább nyugodt lehetek fel?le, gondoltam, mert az utóbbi id?ben, mondom, igazán szinte gyanús nekem a feleségem. Egy óra múlva kezdtem gombolyítani visszafelé a spárgát, húztam vissza a feleségem, egész szépen jött, de egyszerre csak, furcsa, kétszer olyan nehéz lett húzni, ez tartott egy darabig, aztán egyszerre megint könny? lett húzni, kés?bb pár percre megint sokkal nehezebb volt húzni, aztán megint olyan könny? lett, mint eleinte, és végre behúztam a szobába. Nem értem, mért lett közbe nehezebb, roppant gyanús nekem a feleségem, meg fogom kérdezni.

Okt. 31.

Már régebben meg akartam írni a naplómba, hogy nekem gyanús a feleségem. Ma este hazajövök, és le akarok feküdni, hát nem lehet lefeküdni, próbálom így, próbálom úgy: egyszerre rájövök, hogy azért nem lehet lefeküdni, mert már fekszik valaki az ágyamban. Mondok csodálkozva, nini, hát akkor én már el?bb lefeküdtem? de az nem lehet, mert hiszen még fent vagyok. Megkérdeztem a feleségemet, hogy lehet az, ez a helyzet nekem nem elég világos. Mondja a feleségem, gyújtsak gyertyát, és tartsam egy ideig a fejem el?tt, akkor majd világos lesz. Meg is gyújtottam a gyertyát, és tartottam egy ideig a fejem el?tt, arra aztán mondta a feleségem, hogy oltsam el hirtelen. Hirtelen eloltottam, de mondom, nekem roppant gyanús a feleségem, csak nem szeret ez a n? valaki mást?

Nov. 7.

Egy hónapja nem láttam a feleségem, egy hónap el?tt azt akarta ugyanis, hogy menjünk a kaszárnyába lakni, de nem akartam, azóta nem látom a feleségem. Este mindig rá gondolok, és nagyon fáj a szívem, mert valami egészen különös, egészen érthetetlen gyanú lappang a lelkem fenekén, alig merem leírni: én azt hiszem, ez az asszony nem szeret már engem annyira. Norvég regényekbe olvastam én már valamikor, hogy lehetséges, hogy az asszony lassan-lassan elhidegül a férje iránt, és bels? átalakulások lelki távolodást idéznek el? hovatovább. Lehetséges volna, hogy az én feleségem is egy ilyen átalakulás felé közeledik?

Dec. 25., karácsony

Nem, nem: a feleségem mégis szeret. Két hónapi aggodalmak és lelki harcok után végre mégis megértettük egymást: ma este ismét enyém lett. Az Ó utcán jöttem éppen haza tizenegy után, hát egy kapu alól egyszerre elém toppant a feleségem, biztosan azonnal megismert, bár sötét volt, mert rögtön mondta, hogy jöjjek be hozzá, és még szép embernek is nevezett. Bementem, és feleségem rögtön karjaimba omlott — mégse volt hát igaz azzal a norvég regénnyel. Boldog vagyok, hogy gyanúm alaptalannak bizonyult; soha nem gyötröm magam többé ilyen elvont dolgokkal, melyek csak lelkünk nyugalmát zavarják.

Karinthy Frigyes

www.flagmagazin.hu - Egy Jobb magazin az Értékek mellett!

Ajánló